

De Postrijder der provincie Limburg

MEIN SCHRIJFT IN
te Tongeren bij M. COLLÉE, uitgever en
eigenaar van dit blad, groote Markt, n° 51.

verschijnende dinsdags, donderdags en zaterdags.

ABONNEMENT
binnen de stad, 7 fr. per jaar.
buiten de stad, 8 fr.
Een blad afzonderlijk 15 centiem.
Aankondigingen 45 centiem per
drukregel.

TONGEREN, DEN 30 APRIL.

De heer Moncheur heeft op zijne beurt, eene circulaire gezonden aan de onder zijne bevelen staande beëiden, waarbij hun aangemaand wordt zich in de kiezingen te onthouden. Zij zelve zijn persoonlijk vrij van te stemmen volgens hun geweten.

Waar blijft de wet op de kerkhoven?
Een student der Hoogeschool van Gent, Pool van geboorte, sterft aldaar, na den troost des katholieke godsdienst te hebben ontvangen. Studenten der Hoogeschool begraven hunnen schoolmakker, maar doen op het graf des katholieke Pools eene ante-katholieke betooging, houden er solidaire redevoeringen!
Moeten die schandalen nog lang duren? Moet de katholieke nog langer tot in den dood toe vervolgd, het kruis op het katholieke kerkhof nog langer gehoord worden?
Waar blijft de wet op de kerkhoven?

Brieven uit Rome.

De slechte Italiaansche bladen zoo wel als de ministeriële bladen beginnen met veel ophef gewag te maken van de komst te Rome van voormalige pauselijke soldaten, die in het Vaticaan hun intrek zouden nemen in afwachting van het gunstige oogenblik van een gewapend opstand tegen 't Piemontese gouvernement. Dat grove verzoel is, zegt men, het voorspel of van een wettelijke en gewapend inval in het Vaticaan, waarnaar het Subalpijnische gouvernement reikhalzend verlangt, of een hetsch complot van de secte om de Garibaldische partij aan te zetten de laatste schuilplaats des Steinhouders van Jesus-Christus geweldadig binnen te dringen.

Een Duitscher, die van Italië komt, deelde mij met walging eenige gesprekken mede, die hij met eenige hooggeplaatste personen gehad heeft. Het schijnt, dat de Paus hen geweldig hindert en men er vurig naar haakt zich van hem op welke wijze ook te ontdoen; het blijkt ook uit zijne mededeelingen, dat de Italianissimi een diepen haat voeden tegen Frankrijk, dat de Garibaldische aanwringingen op groote schaal plaats hebben met het doel om Nizza en Savoye terug te winnen en men in de officieele kringen slechts zweert bij Pruisen en zijn gouvernement.

Uitbersting van den Vesuvius.

De Vesuvius bij Napels brakte op dezen oogenblik op eene ontzettende wijze, gloeiende lava of asche, die in een breeden stroom van de hellingen des bergs naar beneden vloeit. Deze vuurspuwende berg ligt ongeveer 2 mijlen van Napels en hoort toe aan de bergen der Appenijnen. Hij is 1650 voet hoog en heeft een pyramidalen vorm. De berg verheft zich in het midden eener plein, die tusschen hem en de bergen Somma en Ottajano, twee breede valleien vormt, welke door de uitbersting van 1794 zijn aangevuld.

De top van den Vesuvius is als een gebroken kegelvorm, in welks midden zich de krater of opening bevindt, die altijd rook opgeeft. De zijden van den berg zijn kaal en zonder groen; op weipige plaatsen ziet men een wijngaard en eenige fruitboomen; maar beneden is de Vesuvius goed bebouwd en met woningen overdekt, en dit stietgestaande de stroomende lava, die soms duizend passen breed zijn en van boven tot aan den voet des bergs vloeien.

Op het lager gedeelte van den berg wint men den beroemden wijn *Lacryma Christi*. De vruchtbaarheid van den Vesuvius wordt toegeschreven aan de asche van den vulkaan.

De opklimming van den Vesuvius is zeer moeilijk, dewijl hij tamelijk steil is. Men bereikt hem langs drie wegen — een ten noorden, de andere langs Ottajano en de derde langs Resina, die het meeste bezocht wordt. Als men dezen volgt komt men eerst te Portici, een stadje beneden aan den berg gelegen; dan komt men aan de kluis, van waar men een prachtig gezicht heeft.

Van dat oogenblik af houdt allen plantengroei op. Men bereikt den kegel, die men in rechte lijn opklimt. De aangroeiende warmte van de lava, de solferdampen en de rook, die uit de spleten van den berg opstijgen, het zwaar geander beneden, verwittigen u dat gij den krater naderd. Deze opening is ongeveer eene halve mijl groot en gaat omtrent 350 voet diep den berg in.

Er wordt uit Portici bericht gegeven, dat de lavastroom die Resina en Portici met eene ondergang bedreigde bijna zijn uitgebrand. De

uitbersting verliest in kracht en nog slechts Pootinelli is voor gevaar niet bevrijd.

De lavastroom hebben zich van Torre del Greco tot op vijf mijlen van de oostersche kust uitgebreid, en ook nu is het gevaar niet meer zoo groot voor de andere omringende plaatsen. Dezen morgen is er een aschregen over Napels gevallen, waardoor de hemel verduisterd werd. Op verre afstand hoort men 't aanboudend gelander van den ontvlamden krater.

De dagbladen geven betreurenwaardige bijzonderheden over deze vreeselijke uitbersting. Het getal der slachtoffers opgeven is onmogelijk en de aangerichte verwoestingen in sommige streken, zijn vreeselijk.

Al de overheden en de troepen zijn ter plaatse om de gekwetsten ter hulp te snellen en de orde te bewaren.

De rook die gisteren uit den krater opsteeg was zoo dicht, dat er geen spoor van den berg te ontdekken was.

Een regen van brandend metaalschuim viel gisteren over Scafati en Salerno.

De lava die langs San-Sebastiano geloopt is, bereikt eene hoogte van 6 meters. De koning is naar San-Sebastiano gereden. De aschregen die dezen morgen over Napels begon te vallen, heeft ten 10 ure opgehouden.

De uitbersting is vreeselijk. De lava heeft San-Sebastiano bereikt, en bedreigt nu San-Georgio, Cremano, Torre Anoraziani en Torre del Greco. De ontploffingen volgen elkaar onafgebroken op.

In de hotels zijn vele vreemdelingen niet terug gezien, en men verzekert dat verscheidene personen door de brandende lava omringd zijn.

De koning heeft eenen *aide-de-camp* gezonden, om de gekwetsten te bezoeken.

Eene depeche uit Napels aan M. Sella zegt dat San-Sebastiano en Massadissoma bijna geheel door de lava verwoest zijn. Echter zijn de slachtoffers zoo talrijk niet als in het begin gezegd werd, en men verzekert dat er slechts 12 dooden en even zoo veel gekwetsten zijn.

Het getal der slachtoffers van de uitbersting des Vesuvius wordt op meer dan honderd gerekend.

Dezen morgen is er een nieuwe krater ontstaan. Talrijke Amerikanen, Engelschen en andere personen, die in eene groep bij elkander stonden, werden onder de lava begraven. Men kan de lijken niet terug vinden.

De gekwetsten, die naar de gasthuizen gedragen werden, zijn allen overleden.

Duizende lieden vluchten Napels.

De gloeiende lava, die gisteren met de snelheid van eenen kilometer voorandrung, had dezen morgen veel in bewegingskracht verloren. De ontploffingen blijven aanbouden; maar er worden geen aardbevingen gevoeld.

De koning, het ministerie en de overheden van Napels hebben aanzienlijke sommen te beschikking van den prefekt gesteld, om tot onderstand te dienen.

De Kamer heeft het ministerie uitgenoodigd door alle middelen de bevolking ter hulp te komen.

Buitenlandsch nieuws.

Nederland.

Over eenigen tijd is te Rotterdam een zeer zonderling man overleden, de grootste rooker en bienderiker dien men ooit gekend heeft. Onze langdenooten noemden hem den koning der rookers. Hij bezat eene groote fortuin, die hij gewonnen had in den lijnwaadhandel en hij had zich bij Rotterdam een prachtig paleis doen bouwen. In dit paleis bevond zich eene zeer zonderlinge verzameling van pijpen, gepaast volgens chronologische orde, alsook allerlei stalen van tabak. De koning der rookers heeft ongeoorde sommen uitgegeven om die verzameling te vormen. Zijn einde voelende naderen, heeft hij het volgende testament aan zijnen notaris gediecteerd:

« Ik wil dat al de gekende rookers van het land op mijne begrafenis worden uitgenoodigd. » Ieder zal tien pond tabakken twee hollandsche pijpen van het laatste model ontvangen; en de pijpen zullen mijn naam, mijn wapen en de dagteekening mijner dood gegraveerd worden.

» Al mijne bloedverwanten, vrienden en uitgenoodigden, die mijn stoffelijk overschot naar mijne laatste rustplaats zullen volgen, zullen zorg dragen op de pijp niet te laten uitdooven, die mijn majordomus te hunner beschikking zal stellen.

» Op het kerkhof gekomen en als de kist in den grond ligt, dan zullen de aanwezigen op mijne kist de asch hunner pijp uitkloppen.

» De armen van het district der ontreken

die mijnen laatste wil zullen hebben uitgevoerd, zullen levensdurend, den dag mijns overlijdens, 10 pond tabak en een tonneke goed bier ontvangen. Wat mij zelf betreft, ik wensch dat mijn lijk gelegd worde in eene kist van eikenhout, langs binnen beklagen met het hout mijner oude kastjes van Havanasigaren. In de kist zal men eene doos franschen tabak, gezegd korporaal leggen, alsmede eene doos van onzen goeden ouden hollandschen tabak. Ik wil dat men aan mijne zijde mijne geliefde pijp, die ik de oude van den oude noem, zal leggen, alsook een doosje met fosfoorstekjes en een vuurslag. De testamentmaker voegt erbij: men weet niet wat kan gebeuren.

Wij vergaten te zeggen dat die zonderling den naam van Klaas droeg. Hij is 98 jaar oud geworden. Hij dronk dagelijks 15 liters bier en rookte 150 grammen tabak. Veronderstel dat hij gedurende 80 jaren heeft gerookt, dan heeft die man in zijn leven 4383 kilos in rook uit den mond geblazen, terwijl hij 438,300 liters bier heeft binnen gelapt. Dat kan nog al schikken.

Frankrijk.

Men schrijft uit Toulouse aan den *Figaro*: Het departement der *Haute-Garonne* wordt sedert eenigen tijd door zoogezegde werkliezen bezocht, die den naam van *rouleurs* (rondloopers) aannemen, omdat zij niet lang in eene en dezelfde plaats verblijven.

Deze rondloopers dringen de werkhuizen binnen, onder voorwendsel om werk te vragen; maar in wezenlijkheid slechts om propaganda voor de *Internationale* te maken. De politie zit hen achterna en heeft er reeds eenigen aangehouden, die dragers waren van het programma van den radikalen bond van het zuiden van Frankrijk (*Ligne radicale du Midi*) en proklamatiën der *Internationale*, die in Spanje gedrukt werden.

Het grootste deel dezer *rouleurs* houden hunnen oorsprong verborgen, en velen geven zich uit voor Belgen. In de kleine gemeenten wordt hunne geheimzinnige handelwijze door de bevolking zeer gemakkelijk opgemerkt, en te Carcassonne zou een onder hen bekend hebben, dat er voor het einde dezer maand eenen oproer der *Communards* voorbereid werd, in gansch het zuiden van Frankrijk. Geen wonder dus, dat de waakzaamheid der politie verdubbelt.

M. Thiers.

Zichier eenige bijzonderheden over de levenswijze van den president der fransche republiek. Hij staat zomer en winter 's morgens ten 5 ure op. Zijn bediende legt vuur aan — Thiers verlangt dit in alle seizoenen — kleedt hem en laat hem vervolgens alleen met het zwaar pak stukken en brieven, die met den nachtpost zijn aangekomen. Elke brief links van de enveloppe geteekend wordt door Thiers geopend en gelezen. Ten 7 ure wordt den bouillon gebracht, die hij gebruikt met de roeten op den hard rustende, en pratende met Barthélemy St. Hilaire, wien hij zijne instruktiën geeft voor den dag.

Intusschen begint zich allengs de *antichambre* te vullen. Ten 7 1/2 ure beginnen de audiënten. Van tijd tot tijd treedt een portier binnen met een blad vol kaartjes en brieven. Al pratende doorloopt Thiers de brieven en onderzoekt de kaartjes met de brilglazen tegen het voorhoofd geschoven en het blad onder zijn neus.

Zoo hij den chef van dienst noodig heeft, om op eene correspondentie te antwoorden, doet hij dezen onmiddellijk komen. Het vroeger uur misbaagt den bureaukraten niet weinig, maar wat er aan te doen?

Wat de kaartjes betreft, deze worden in twee verdeeld: de namen van hen, welke Barthélemy-St-Hilaire in plaats van Thiers moet ontvangen, blijven op het blad liggen; de andere daarentegen worden op het kleine bureau van den president neergelegd. De salon voor Thiers zijn kabinet is gevuld met ministers en militairen in klein tenue. Iedereen treedt op een teeken van Thiers door de een weinig openstaande deur — hij houdt er niet van zich telkens van den portier te bedienen — het kabinet binnen.

Dat alles heeft plaats 's morgens ten 8 ure. De nog doodsche straten van Parijs op dat uur ziende, zou men niet zeggen dat de staatszaken in de kleine kamers der oud-prefekten van het keizerrijk, reeds in vollen gang zijn.

Bij het onthijft Thiers eenige bezoekers, generaals en afgevaardigden, bij zich; door-gaans zijn er 8 a 10 gasten. De cellist is goed, maar het *menu* zeer eenvoudig. Men rookt niet; het geheele dejeuner duurt 3/4 uur. Daarna hebben nieuwe konferentien plaats, en vervolgens doet de president een rijtoerje of woont de zitting der Nationale Vergadering bij.

Ten 6 1/2 ure des nachts gaat Thiers, wat er ook gebeure, naar huis, ontkeedt zich

en gaat slapen. Zijn kamerdienaar draait hem in een wit linnen laken en laat hem slapen tot 8 ure. Bij den laatste slag der pendule staat Thiers op en maakt zijn avond-toilette. Dit geschied zijnde, zet zich hij aan tafel, eet en drinkt goed, praat veel en gaat ten 11 ure en somtijds te middernacht naar bed.

Het kostuum vanden president varieert nooit. Een frak, broek en vest van zwart laken, een zwarte balsdoek, en des morgens een lichte overjas, eveneens van zwart laken.

Bij gala receptien draagt hij de onderscheidingsteekens.

Bij al dien ontvond heeft Thiers de zwakte, niet te willen weten hoe oud hij is; hij spant alles in het werk om zich en anderen in den waan te brengen dat hij 70 jaar oud is, en slechts wanneer bij zijn hart eens wil uitstorten bekennt hij 72 jaren te tellen — dus altijd nog een paar jaren te weinig, althans zijne vrouw geeft er hem 74.

Spanje.

In oud Castilië is eene bende die zich te Sabagun gevormd had, verslagen en uiteengebroken door de burgerwacht (gendarmerie). Er zijn nog twee andere benden in die provincie, die vlijtig vervolgd worden. Het gerucht, als zouden een twintigtal soldaten in den omtrek van Bilbao tot de Carlisten overgelopen zijn, wordt tegengesproken. De « *Politica* » zegt, dat de oproerige benden het gevecht ontwijken en trachten tijd te winnen. De « *Argos* » daarentegen beweert, dat volgens de laatste berichten die op het ministerie van binnenlandsche zaken zijn aangekomen, de oproer op eene in het oogvallende wijze afneemt. Er is geene enkele nieuwe bende opgestaan. Sedert gisteren zijn er eenige henden uiteengevallen en over het algemeen nemen allen de vlucht bij de aankomst der troepen die hen vervolgen. De bende van Huarte uit 350 man bestaande, is ontbonden. Volgens de « *Correspondencia* » geven eenige priesters aan den oproer een godsdienstig karakter. Het gerucht is verspreid dat de brigadier Arsono het bevel heeft aangenomen, over eene zeer talrijke bende.

In de baskische provincien en Navarra, bestaat er eene bende, sterk 600 man, onder bevel van Dorronson, zoon, die een detachement karabiniers (douanen) heeft aangevallen in het dorp Tafalla; maar eene kolom jagers kwam hen ter hulp en de oproerlingen namen de wijk naar het gebergte, waar zij door de troepen achtervolgd werden. In Biscaye werd een post gendarmen, samengesteld uit zestien man, gevangen genomen; maar de personen werden vrijgelaten, nadat men hen van hunne wapens had beroofd. Een ander detachement gendarmen ontmoette de bende van Bero-Zabal te Urquiola en maakte zich na een hevigen weerstand van hunne stellingen meester. Eene bende van 800 man die te Tavilla wilde binnendringen, werd door de gendarmen en vrijwilligers teruggeslagen. Eene bende die te Agreda gevormd was, werd op het oogenblik dat zij Soria wilde binnenvallen overgevoerd en verloor dertig man aan gevangenen. Deze provincien (Navarra, Lerida, Biscaye en Aragon) zijn in staat van beleg.

Madrid, 26 april.

De toestand in Spanje verergert. Men verzekert dat er 15,000 Carlisten gewapend zijn.

De troepen worden overal gevraagd. Maarschalk Serrano zal dezen nacht naar Navarre vertrekken met 6,000 mannen.

De staat van beleg is uitgeroepen in verscheidene plaatsen.

De heer Rios Rosas werd voorzitter van het Congres benoemd door 168 stemmen. Er waren 84 naamloze briefjes.

Men logenstraffte officieel het door verscheidene vreemde dagbladen afgekondigd verhaal aangaande eene straf die den matrozen van een schip zou opgelegd zijn geworden, om geweigerd te hebben Leve de Koning te roepen.

Volgens telegrafische berichten langs Lissabon zijn de oproerlingen in Navarra 2000 man sterk en staan daar onder het bevel van Yrabax, gewezen volksvertegenwoordiger. In de provinciën Mancha en Andalusië is de rust niet verstoord en twee kleine benden verontstuden Calicië, terwijl Catalonië kalm is.

« *Iberia* » zegt dat de bende van Monte-Agudo verslagen is, en zij dertig man als krijgsgevangenen verloor.

Men spreekt van oproerige bewegingen te Barbastro, in de provincie Saragossa.

De benden der provincie Navarra zijn nu in drie groepen verdeeld.